

Odliv kapitálu

 putin-today.ru/archives/218264

6 ноября 2024 г.

Kdykoli jsem slyšel, obvykle hysterické, příběhy o odlivu kapitálu z Ruska, vždy jsem intuitivně tušil emotivnější povahu těchto hodnocení pro populistické účely než to, že by za tím mohl být nějaký hodnotný fakt.

Například podle Glazjevova odhadu z něj za 30 let nedávné historie Ruska (k roku 2019) odteklo 1 bilion dolarů:

„Za 30 let od rozpadu Sovětského svazu Rusko dotovalo globální finanční systém 1 bilionem dolarů. A když vezmeme celý bývalý Sovětský svaz, pak objem vyvezeného kapitálu je 2 biliony dolarů,“ řekl Glazjev.

A Katasonov říká, že Glazjev čísla podhodnocuje a ve skutečnosti jsou 3krát vyšší. Zajímalo by mě, proč by Glazjev čísla podceňoval?

Jedno mají ale jejich hodnocení společné – všechny vycházejí z údajů Centrální banky Ruské federace o platební bilanci.

Poté navrhuji obrátit se na analytiku blíže ke strukturám centrální banky, k publikaci:

Leonova N.V. Faktory úniku kapitálu: přehled problému. Ekonomický časopis Vysoké školy ekonomické. 2020; 24(2): 215-267.

Kde je uveden i vzorec pro výpočet odlivu kapitálu, kde však hned na začátku vidíme výhrady:

Problém úniku kapitálu je obecně charakterizován přítomností nejistoty ve všech fázích studie. Kromě neexistence jednotné terminologie, obecně přijímané definice a odpovídajícího kvantitativního ukazatele, v závislosti na specifikách konkrétní ekonomiky a uvažovaném časovém období, tedy názory ekonomů na faktory a formy odlivu kapitálu, resp. účinnost politik, které zabraňují nežádoucím finančním tokům nebo směřují ke snižování jejich objemů, a místo uvažovaných jevů v obecném kontextu ekonomických vztahů.

...

Na druhou stranu „globální povaha“ problematiky při absenci jasné definice vede k tomu, že zástupci médií a politické osobnosti mají možnost využít téma odlivu kapitálu a manipulovat jak s kvalitativními charakteristikami, tak s kvantitativním hodnocením jev.

Tito. kvůli nedostatku jednotné metodiky hodnocení a složitosti samotného jevu docházejí výzkumníci často k protichůdným závěrům a mnozí o tom spekulují pro politické a jiné účely, jako Glazyev.

V tomto článku chci přijít na to, jak objektivní je hodnotit pohyb kapitálu čistě na základě finančních ukazatelů?

Je pravda, že kapitál jsou jen peníze?

Ne, kapitál lze rozdělit do tří základních složek:

Peníze jsou pracovní kapitál k zajištění výrobního cyklu.

Technologie je soubor základních výrobních prostředků.

Kompetence jsou strukturou řízení, počínaje manažerem, který buduje strukturu řízení.

Bez kterékoli z těchto složek kapitál ztrácí svůj základní význam – jako hodnota generující zisk. Navíc, pokud je tvorba kapitálu snadno „digitalizovaná“ v penězích – kupovaná technologie, kupovaná kompetence; Když ale kapitál utíká, peníze odcházejí, ale technologie s kompetencemi často zůstávají a je těžké změřit jejich skutečnou hodnotu a snížit o tuto částku proudící kapitál.

Ale řekněme, vezměme podmíněně za základ, že peníze charakterizují pouze třetinu pohybu kapitálu. Jsou ale peníze jakousi konstantní hodnotou, která by zajistila pevnost odhadovaných dat?

Vzhledem k tomu, že se až donedávna mezinárodní obchod měřil v amerických dolarech, je dolar stabilní a předvídatelnou měnou, která objektivně odráží rovnováhu mezinárodního trhu a umožňuje důvěřovat finančním výkazům?

Dnes můžeme konstatovat, že dolar existuje zcela izolovaně od hodnotového trhu. USA je tisknou bez jakékoli souvislosti s tvorbou hodnoty na trhu. Tito. Na trhu je obrovské množství peněz nezajištěných hodnotou zboží, které je prozatím konzervováno růstem cen směnných aktiv. Inlace, která obvykle následuje po takovém vulgárním postoji k otázce peněz, je tedy směřována do úzkých kanálů virtuální směnné hodnoty. A Spojené státy jako majitelé burzy (kdo má tiskárnu, je vlastníkem burzy, protože kdykoli můžete vstoupit na trh s jakýmkoli množstvím peněz a zvýšit cenu nebo ji shodit pro jakýkoli produkt), může manipulovat s cenami a způsobovat inflaci jedné nebo druhé ceny zboží. Takže v roce 2020, kdy bylo nutné přesvědčit některé evropské země k výměně cen ve smlouvách o dodávkách plynu, cena na burze klesla na 60 USD za 1000 m³, ale v roce 2022, kdy Evropa zůstala bez ruského plynu, cena vyletěla nad 3000 USD. .

Tito. jakýkoli produkt na světovém trhu má svou skutečnou hodnotu a má manipulativní cenu v amerických dolarech. Rozdíl mezi těmito dvěma hodnotami je inflační složka, to je částka získaného zisku ve formě peněz, která není kryta skutečným produktem na světovém trhu - jednoduše vám účtují inflaci.

Často můžete slyšet, že Spojené státy vyvázejí inflaci, ale málokdo si uvědomuje, jak tento mechanismus vlastně funguje. Má se za to, že tištěním dolaru navíc se jejich kupní síla snižuje, ceny rostou a země jsou nuceny nakupovat zboží dražší, čímž dovázejí inflaci.

Ale to je jen jedna stránka problému. Ale co ti, kteří nenakupují za nadsazené ceny, ale prodávají?

Rusko prodává ropu za ceny nafouknuté dolarovou inflací a získává neočekávané zisky, které tvoří především přebytek zahraničního obchodu. Pokud celý přebytek na domácím trhu realizuje prodejem cizí měny, místo aby například zmrazovala nezajištěné dolary ve zlatě a devizových rezervách, pak dolar zlevňuje, dovozy zlevňují a to zabíjí domácí produkci. Američtí spekulanti s akcemi navíc vidí, že několik pacientů jako Rusko již dožrálo, jsou závislí na dovozu a nemají rezervy na pokrytí deficitu platební bilance. A ceny ropy se hroutí, Rusko se ocitá v obchodním deficitu, musí se zadlužit u MMF, rubl se znehodnocuje, dovozy výrazně zdražují, domácí produkce je v hubených letech zničena. A to je přesně ten pravý export americké inflace, a ne haléře, které země přijdou o pár procent poklesu kupní síly dolaru.

Co jsou ti, kteří požadují nulovou obchodní bilanci, která tlačí Rusko?

Na příkladu ropy (a ropa multiplikativně tvoří obrovský segment HDP) to vypadá takto: ceny na světovém trhu vyletěly vzhůru, což znamená, že je nutné snížit objemy produkce, aby se bilance nevloudila do plusu a nevytváří podmínky pro odliv kapitálu. A když ceny klesly, znamená to, že výroba musí být prudce zvýšena, aby se kompenzoval pokles zisků v objemech. Ukazuje se, že průmysl země a celá ekonomika se stává závislým na spekulacích na světovém trhu. Netřeba dodávat, že je to v rozporu s dlouhodobým plánováním a ekonomickým rozvojem? Tohle je život jeden den po druhém.

Ti, kdo jednají mnohem moudřeji, jsou ti, kteří nevpustí do ekonomiky nezajištěné americké dolary z neočekávaných ropných přívalů, za které si stejně na světovém trhu nemůžete koupit nic, co by stálo za to, a i když to koupíte, bude to za cenu degradace domácí produkce, která v dlouhodobém horizontu bude stát

mnohonásobně více. Pokud nepovolíte vstup fiat měny na ruský trh, nebudete dovážet americkou inflaci. Pro osobní ekonomické zdraví je mnohem levnější tuto toxickou část zisku jednoduše spálit.

Sečteno a podtrženo

Všechny odhady odlivu kapitálu z Ruska založené pouze na finančních ukazatelích platební bilance nestojí za nic. Finance odrážejí pouze třetinu kapitálové struktury, ale i tato třetina je zdeformována podvodným dolarovým finančním systémem. Podle Glazjevových odhadů odtekl z Ruska za 30 let 1 bilion dolarů, ale za 25 let Rusko přidalo 5 bilionů dolarů na ročním HDP v PPP. Aniž bychom pojmenovali celkový objem HDP vytvořeného na PPP za 25 let, co když za jeden rok připadl 1 bilion HDP právě tím finančním kapitálem, který za 30 let utekl, ale zároveň technologiemi a kompetencemi, které nám zůstaly? z toho?

Anatala

<https://aftershock.news>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today